

UNICEF : For Every Child

หุ่นส่วนประเทศไทย

เศรษฐา กวีสิน
กรรมการผู้จัดการ
บริษัท แบล็ค
••

ขออนุญาตเอาประโยคที่ถูกวางอยู่ข้างใต้โลโก้ของ unicef มาเป็นตัวเรื่องของบทความในครั้งนี้ครับ เพราะเป็นคำจำกัดความที่ชัดเจนในตัวเองมากที่สุดและผมไม่รู้ว่าจะเอาคำภาษาไทยอะไรมาใช้แทนวลีดังกล่าว

ในตอนแรกผมกะไว้ว่าจะเขียนบทความเรื่องนี้เพื่อลงในช่วงวันเด็กแห่งชาติ แต่ด้วยความที่ไม่มีเวลาทำให้ผัดผ่อนมาเรื่อยๆ จนล่วงเลยมาจนถึง ณ ตอนนี้อย่างไรก็ตามผมคิดว่าถึงวาระที่ทางองค์กรซึ่งผมทำหน้าที่เป็นหนึ่งในผู้บริหารทำการลงนามต่อสัญญากับทาง unicef ในการให้เงินสนับสนุนเพื่อใช้สำหรับกองทุนฉุกเฉินเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชนทั่วโลก ผมได้รับเอกสารจากทีมงานที่ดูแลเรื่องของ CSR ทางบริษัทส่งมาให้ดูเป็นคล้ายๆ รายงานประจำปีของทาง unicef และมีโอกาสได้พลิกอ่านเลยหยิบคอมพิวเตอร์ขึ้นมาพิมพ์ต้นฉบับนี้อีกครั้ง

เนื้อหาารายงานดังกล่าวเป็นการแจกแจงตัวเลขของเงินบริจาคที่ทาง unicef ได้รับในปีที่แล้ว ประกอบกับกิจกรรมและสิ่งต่างๆ ที่ทาง unicef ได้ลงมือทำในการเอาเงินช่วยเหลือดังกล่าวไปใช้ในพื้นที่ที่เด็กและเยาวชนได้รับผลกระทบจากเหตุภัยพิบัติสงครามกลางเมือง ปัญหาผู้ลี้ภัย โภชนาการ การศึกษา ฯลฯ รวมถึงแผนงานของทางองค์กรในปีนี้อย่างต้องการเงินช่วยเหลือประมาณเท่าไรและจะถูกนำไปใช้ในแต่ละกิจกรรมและจัดการผลกระทบอะไรบางอย่างละเอียด

ดูจากตัวเลขและสถิติแล้วก็น่าตกใจนะครับ เพราะจากรายงานดังกล่าวเขาบอกไว้ว่าในปีที่แล้วกว่า 535 ล้านคน หรือเกือบ 1 ใน 4 ของประชากรเด็กทั่วโลกกำลังอาศัยอยู่ในประเทศหรือพื้นที่ที่มีความขัดแย้ง ไม่ว่าจะเป็น ซูดาน ซีเรีย เยเมน หรือพื้นที่ที่ได้รับภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทวีปแอฟริกาทางตอนใต้ที่ได้รับผลกระทบภัยแล้งอย่างหนัก หรือเอติโอเปียที่ถูกภัยแล้งอย่างหนัก ซึ่งพื้นที่เหล่านี้กำลังส่งผลกระทบต่อชีวิตและอนาคตของเด็กและเยาวชนในสเกลที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในช่วงเวลาที่ผ่านมา

บรรดาเด็กๆ ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เหล่านี้มีความเสี่ยงอยู่แล้วจากสภาพความเป็นอยู่ที่ยากไร้ ไม่ได้รับสารอาหารอย่างเพียงพอ พลาดการศึกษา พื้นฐานและเสี่ยงต่อการถูกใช้แรงงาน ยิ่งเกิดปัญหาสงครามและภัยธรรมชาติไปซ้ำเติมยิ่งน่ากังวลและอาจทำให้การพัฒนาทางสังคมที่ไปได้ช้าอยู่แล้วยิ่งถอยหลังไปกันใหญ่

ถ้าดูจากตัวรายงานและบทนำแล้วจะเห็นได้ว่า ความท้าทายอันใหญ่หลวงสำหรับองค์กรอย่าง unicef น่าจะเป็นประเด็นที่ว่า จะให้ความช่วยเหลือ

อย่างไรที่สามารถบรรเทาปัญหาในระยะสั้นไปพร้อมๆ กับการวางรากฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อให้สภาพสังคมกลับอยู่สภาพปกติได้ดีที่สุด จากที่ผมเคยร่วมงานและได้เรียนรู้จากทาง unicef จะทราบดีว่าจะเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้ นั่นหมายถึงงานที่จะต้องมองทั้ง 2 ด้านไปพร้อมๆ กัน สิ่งที่จะทำให้ unicef ประสบความสำเร็จในการจัดการปัญหานอกเหนือไปจากการวางแผนยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาอย่างเป็นรูปแบบ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ unicef อย่างทุ่มเทแล้วอีกปัจจัยหนึ่งในรายงานบอกว่า เป็นองค์ประกอบสำคัญก็คือความช่วยเหลือด้านการเงินที่ได้รับมาจากการบริจาคเพื่อใช้ในการรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉินนั่นเอง

ดูตัวเลขจากรายงานบอกว่า ต้นปีที่แล้ว unicef มีความจำเป็นต้องได้เงินบริจาคกว่า 2,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อช่วยเหลือผู้เดือดร้อนกว่า 76 ล้านคนในกว่า 60 ประเทศ แต่ภายหลังเงินบริจาคจำนวนดังกล่าวถูกประมาณการว่าต้องเพิ่มเป็นกว่า 3,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐเนื่องจากสภาพความขัดแย้งในอิรัก ซูดาน และเยเมนขยายตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในซีเรียยังมีคนต้องการ

ความช่วยเหลือเพิ่มขึ้น ปัญหาผู้ลี้ภัย
ปัญหาภัยธรรมชาติในแอฟริกาตอนใต้
เกาหลี เอควาดอร์ เฮติและหมู่เกาะ
แปซิฟิก จากรายงานเมื่อตอนต้น
เดือน ธ.ค.ปีที่แล้ว ตัวเลขยอดเงิน
บริจาครวมอยู่ที่แค่ 2,320 ล้านดอลลาร์
สหรัฐเท่านั้น ซึ่งแจกแจ่งออกมาเป็น
ยอดบริจาคเดิมคงเหลือจากปี 2015
ประมาณ 617 ล้านดอลลาร์และยอด
เงินที่ได้รับบริจาคใหม่ในปี 2016 ที่
ประมาณ 1,710 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ถ้าผมตีความหมายไม่ผิด นั่น
แสดงว่าเงินบริจาคที่ unicef ได้รับไม่
น่าจะเพียงพอต่อการนำมาช่วยเหลือ
เด็กและเยาวชนในพื้นที่เหล่านั้น
ทั้งหมดอย่างที่ตั้งใจและความจริงก็เป็น
เช่นนั้นครับโดยรายงานบอกว่าในพื้นที่
วิกฤต 5 แห่งใหญ่ (เอธิโอเปีย อิรัก
ซูดาน ซีเรียและประเทศเพื่อนบ้าน
และเยเมน) ได้รับเงินสนับสนุนเพียง
แค่ร้อยละ 68 จากที่ตั้งเป้าเอาไว้
วิกฤตในคองโกและพื้นที่รอยต่อบริเวณ
ทะเลสาบ Chad ได้รับเงินสนับสนุน
ร้อยละ 40 และกลุ่มประเทศในทวีป
แอฟริกาตอนใต้ที่ได้รับผลกระทบภัย
แล้งได้รับเงินสนับสนุนเพียงแค่ร้อยละ
45 เท่านั้น หรืออย่างปัญหาผู้ลี้ภัยและ
พลัดถิ่นในยุโรปได้รับเงินสนับสนุน

เพียงแค่ร้อยละ 38 เท่านั้นเอง

จากเงินบริจาค 1,710 ล้านดอลลาร์
สหรัฐในปี 2016 จนถึงวันที่ 10 ธ.ค.
จะเห็นได้ว่ามาจากภาครัฐสูงถึงร้อยละ
93 เลยกี่เดียวโดยเป็นภาคเอกชน
เพียงแค่ร้อยละ 7 เท่านั้น ถ้าจำตัวเลข
ไม่ผิดน่าจะเป็นสัดส่วนที่ลดลงจากยอด
บริจาคปี 2015 เยอะอยู่เหมือนกัน ซึ่ง
ในฐานะหนึ่งในภาคเอกชนก็รู้สึกผิด
หวังเหมือนกันครับตัวเลขที่เห็นเพราะ
คิดว่าภาคเอกชนเองก็เป็นตัวขับเคลื่อน
เศรษฐกิจโลกไม่แพ้ภาครัฐและน่าจะ

ให้การสนับสนุนได้มากกว่านี้ สิ่งที่เรา
ในฐานะหนึ่งองค์กรเล็กๆ ทำได้ก็คือ
การให้การสนับสนุนดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง
และก็หวังว่าเอกชนรายอื่นจะเห็น
ความสำคัญในเรื่องนี้มากขึ้น

มองไปข้างหน้าสำหรับปี 2017 นี้
ความท้าทายเพิ่มขึ้นกว่าปีที่แล้ว ยอด
เงินบริจาคที่ unicef ต้องการนำไปใช้
บริหารการจัดการวิกฤตต่างๆ อยู่ที่
ประมาณ 3,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
ใกล้เคียงกับตัวเลขความต้องการของ
ปีที่แล้ว โดยคาดว่าจะนำไปช่วยเหลือ
ผู้ที่ประสบปัญหามากกว่า 81 ล้านคน ในที่
นี้เป็นเด็กและเยาวชนถึงกว่า 48 ล้าน
คนเลยทีเดียว

ในขณะที่พวกเราทำงานอยู่ใน
ห้องแอร์เย็นสบาย ลองนึกถึงบรรดา
เจ้าหน้าที่ขององค์กรเหล่านี้ครับที่
ลงพื้นที่เอาตัวเองเข้าไปเสี่ยงภัยเพื่อ
เข้าถึงเด็กและเยาวชนที่ได้รับความ
เดือดร้อนทั่วโลก ซึ่งความลำบากและ
ความเสี่ยงเหล่านี้เป็นสิ่งที่พวกเขา
พร้อมที่จะเผชิญเพื่อให้เด็กและ
เยาวชนในพื้นที่นั้นๆ ได้รับการดูแลที่
เหมาะสม โภชนาการที่มีประโยชน์
การศึกษาพื้นฐาน ฯลฯ ไม่ว่าพื้นที่วิกฤต
ดังกล่าวจะปรากฏอยู่ในข่าวโทรทัศน์
หรือหนังสือพิมพ์ หรือจะซ่อนตัวอยู่ใน
มุมไหนของโลกก็แล้วแต่ นั่นคือ
ประสบการณ์จริงที่ผมเคยได้ไปเห็นมา
แล้วกับตา ทำให้ผมศรัทธาแนวทาง
และการทำงานของ unicef เป็นอย่าง
มาก ดังนั้นอยากขอเชิญชวนนะครับ
ผู้อ่านคอลัมน์นี้สละเวลาสักนิดแล้ว
เข้าไปทำความเข้าใจกับพันธกิจและ
ภารกิจขององค์กรนี้สักหน่อย เพื่อที่จะ
ได้ช่วยกันคิดครับว่าเราในฐานะ
ประชากรคนหนึ่งของโลกจะสามารถ
ช่วยเด็กและเยาวชนที่เป็นอนาคตของ
พวกเราทุกคนได้อย่างไร ■